

OPONENTSKÝ POSUDEK KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: **FENDRYCH Matouš**

Obor: Herectví ALD

OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Robert Smolík

Práce Matouše Fendrycha *Od rituálu k Rituálu* se ambiciózně vrhá na minové pole, kde se střetávají obory kulturní antropologie, etnologie, religionistiky a řekněme divadelní vědy. Jde tedy o oblast značně nestabilní a je namístě ocenit odvalu, s kterou se autor do své práce pouští. Jde o pokus napsat teoretickou práci, což se u studenta herectví vzácné.

Je zřejmé, že autor je opravdu velmi sečtělý a práce zprvu působí jako poctivé výpisky z Caillose, Huizingi a mnoha dalších. Autor se však nebojí s autoritami polemizovat, argumentuje smysluplně a je vidět, že psaním přemýšlí. Vychází z porovnání různých herních strategií a předpokládá, že právě hra vede ke vzniku rituálu. Dále zohledňuje vliv masky a její transformační schopnosti, pokračuje v přemýšlení o předpokladech, vedoucích k vzniku rituálu a práci zakončuje jakýmsi předběžným pokusem o definici rituálu s velkým R.

Bohužel touha povědět a ukázat vše vede často k fragmentarizaci textu, k útržkům témat a myšlenek, které se v práci vznášejí jako medúzy, hledající kontext. Ne, že by spolu nesouvisely, ale často jsem přemýšlel, jaká konkrétní zkušenost vedla autora k takovéto myšlenkové konstrukci. A zvláště u herce by opření myšlenek o autentickou tělesnou zkušenost pomohlo autorovi, nejen chtít vědět, ale i chtít vidět.

Je totiž zřejmé, že celé toto hledání smyslu Rituálu s velkým R autor podniká s touhou pojmenovat to, co je pro něj v divadle živé a proč ho vlastně stále chce dělat. Bohužel nám dává jen málo, nebo spíše vůbec, nahlédnout za závěs, kde se skrývá ona zřejmě iniciační, transcendentální zkušenost setkání rituálu a divadla.

A osobní autorovo svědectví se tak smrskává na popis „zlomvazek“, koulení disku a dokonce i na tzv. přijímač, čímž se pro mě dostává do pozic

až parodických a znevěrohodňuje předchozí, dozajista upřímný pokus o hledání odpovědí.

Nemohu věřit tomu, že celá ta intelektuální práce byla podniknuta z důvodu pojmenovat to, co v člověku zanechává přijímač, pro mě jedna z nejdopornějších tradic staré DAMU. Rád bych slyšel i nějaké další autentické zkušenosti, ať už divácké, nebo herecké s tím, co může být Rituál v divadle.

Další moje otázka je, proč autor vyřazuje ze svého uvažování složku náboženskou? A je vůbec možné o rituálu, bez této souvislosti hovořit?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 11.6. 2020

.....

p o d p i s

